

19 e tref Jos 2:1-15 Hebr 11:29-33
Västerslättskyrkan 2011030

Två av den här söndagens texter handlar om Rachav. Själv har jag farcinerats av denna kvinna i Bibeln. Hon bedrev ett gästgiveri i Jeriko och drygade ut sin inkomst genom att ägna sig åt prostitution. Israels ledare Josua hade skickat två spejare för att kolla hur det var i Jeriko, de övernattade i Rachavs gästgiveri. Det blev en orolig natt, Jerikos kung hade anat att Rachav hade dessa spejare hos sig. Hon gömde dessa män på taket under sin skörd av lin, som hon hade på tork där. Varför? Texten berättar *Jag vet att Herren har gett landet åt er, skräck för er har fallit över oss, och modet sviker alla som bor i landet. Vi har ju hört hur Herren lät Sävhavets vatten torka bort inför er när ni drog ut ur Egypten och hur ni gjorde med de två amoreiska kungarna på andra sidan Jordan, Sichon och Og, som ni vigde åt förintelse. När vi fick höra det rann vårt mod bort, och vi kände oss maktlösa inför er. Ty Herren, er Gud, är Gud uppe i himlen och nere på jorden.* Genom de händelser som som skett genom Herrens gärningar med Israels folk hade Rachav blivit övertygad om att Herren är himmelens och jordens Herre, han som bestämt att Kanans land skulle tillhöra Israels folk. Det är därför som hon uttalar sin trosbekännelse: *Herren, er Gud, är Gud uppe i himlen och nere på jorden.* (Kantorn Christina Isacson utropar) Jag kan en sång med den texten: ”*Herren är Gud, Herren är Gud, uppe i himlen*

och nere på jorden. Herren är Gud, Herren är Gud, Han och ingen annan”. (sången sjungs tre gånger) I nya testamentet omtalas hon därför som ett exempel på på tro. *Genom tron undgick skökan Rachav att dödas tillsammans med dem som vägrade tro, ty hon hade tagit emot spejarna som vänner.* Hebr 11:31 Genom list lurade Rachav Jerikos soldater att söka efter spejarna på annat håll. När soldaterna hade gett sig av så bad hon dessa män om att bli skonade när Israels folk skulle inta staden, men hon bad också om räddning för sin familj, föräldrar, syskon och deras anhöriga. Rachav fick löfte om beskydd av dessa män innan de begav sig till en säker plats. Det fanns dock ett par villkor: *När vi kommer in i landet skall du fästa det här röda snöret i fönstret som du firat ner oss från och samla din far, din mor och dina bröder, hela din familj, hos dig i ditt hus.* Jos 2:18 Det finns en röd tråd genom hela gamla testamentet när det gäller människornas frälsning. När Israels folk skulle räddas från Egypten så gavs i samband med den sista plågan anvisningen: *Gå och hämta var sitt lamm åt era familjer och slakta det som påskoffer. Tag sedan en knippa isop och doppa den i skålen med blodet och stryk lite av blodet på tvärbjälken och de båda dörrposterna. Ingen av er får gå ut genom dörren i sitt hus innan det blir morgon. Herren skall gå fram genom landet och hemsöka egypterna. Men när han ser blodet på tvärbjälken och de båda dörrposterna skall han gå förbi*

dörren och inte låta Förgöraren gå in i era hus för att döda er. 2 Mos 12:21 ff

Här är det samma sak. Blodet skulle vara tecknet på de hem där de samlade släktingerna skulle samlas för att bli räddade. Lammets blod blev då räddningen för Israels folk. Blodets tecken skulle bli Rachavs och hennes anhörigas räddning.

När Israels folk kom för att erövra Jeriko så skedde det på ett märkligt sätt.

Stadens murar var höga, portarna var ordentligt igenbommade. Rent mänskligt skulle det vara omöjligt att ta sig in där.

Men på Herrens befallning skulle de israelitiska stridsmännen under sex dagar vandra ett varv runt staden. *Den sjunde dagen skall ni tåga sju varv runt staden, och prästerna skall stöta i hornen. När vädurshornen ljuder, när ni hör hornstöten, skall folket höja ett väldigt härskri, och stadens murar skall störta samman, så att var och en kan gå rakt in.* Jos 6:4-5

Det förunderliga var att när sedan murarna föll så var det en liten del som blev räddat, huset på muren där det i fönstret hängde det röda snöret.

De levde under Guds beskydd, de levde under blodets tecken.

Rachav, hon som inte tillhörde israels folk, utan var en hednisk kvinna, en sköka, hon kom sedan att gifta sig med Salma ur Juda stam. När vi sedan läser Jesu släktregister så är Rachav speciellt omnämnd. Detta par Salma och Rachav fick en son som hette Boas.

Sedan berättas det att på ett förunderligt sätt så blev Boas gift med moabitiskan Rut och de fick en son som hette Oved.

Denne Oved fick en son som hette Jishaj. Det är om honom som vi i den äldre psalmboken sjöng julpsalmen: *Det är en ros utsprungen av Jesse rot och stam.*

Jishaj var far till Konung David.

I Jesu släktregister i Matteusevangeliet finns förutom jungfru Maria tre kvinnor nämnda vid namn Tamar, Rachav och Rut.

Jag är övertygad om att dessa namn inte finns där av en slump utan de finns där för att understryka att Jesus kommit hit till vår värld som frälsare för alla folk.

I Guds rike gäller regeln: *Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Men om ni tillhör Kristus är ni också avkomlingar till Abraham och arvtagare enligt löftet.* Gal 3:27-29

Guds rike är genom Jesus och hans försoning öppet för alla folk och länder, stora och små, rika och fattiga. Ja alla. Alla får de erfara Herrens kraft, de får ta emot förlåtelse, upprättelse och rätten att vara Guds barn till den Herre, som är Gud uppe i himlen och nere på jorden. I Guds kraft får vi alla gå på Guds vägar och ha bekännelsen på våra läppar att *”Herren är Gud, Herren är Gud, uppe i himlen och nere på jorden. Herren är Gud, Herren är Gud, Han och ingen annan”*